

פרק תולדות נח

אֶלְהָ תולדות נת, רבי חייא פטה (ישעה ס) ועמד בלבם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצਰ מטעי מעשה ידי להתפאר. ובאיו אגון ישראל דמשתדרי באורייתא, וידעו ארחות דאוריתא, דבגינה יופנו לעלמא דאתוי.

תא חוי, כל ישראל אית לוז חולקא לעלמא דאתוי. מי טעמא בגין גנתרין ברית לעלמא אתקים עלייה. כמה דאת אמר, (ירמיה לו) אם לא בריתי יומם ולילה חקوت שמים וארץ לא שמתי. ועל דא ישראל גנתרי ברית וקבעו לייה אית לוז חולקא בעלמא דאתוי.

ולא עוד אלא בגין כד אקרים צדיקים. מבאן אוליפנא כל בגין גנתרαι ברית לעלמא אתקים עלייה. אקרי צדיק. מנא לו מיטף. בגין

לשון הקודש

הברית שהעוֹלָם עומד עליה, כמו שנאמר (ירמיה לו) אם לא בריתי יומם ולילה חקوت שמים וארץ לא שמתי. ועל זה, ישראל שומרים הברית וקבעו אותה, יש להם חלק לעולם הבא.

ולא עוד, אלא משום כד נקראו צדיקים. מבאן למדנו, כל מי ששומר הברית הוא שהעוֹלָם עומד עליה, נקרא צדיק. מני

פרק תולדת נח

אלת תולדת נת. רבי חייא פטה (ישעה ס) ועמד בלבם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר. אשריהם ישראל שעוסקים בתורה ויודעים דברי התורה שבנה לילה ישבו לעולם הבא. בא ראה, לבב ישראל יש חלק לעולם הבא, מה הטעם? משום ששומרים

דָּגְנֵטֶר לֵיה לְבִרִית עַלְמָא, זֶבֶח דָּאָקָרִי צָדִיק. וְעַל בָּד
וְעַמְּדָכְבָּלָם צָדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשֹׁו אֶרְץ.

רַבִּי אַלְעָזֶר אמר, אלה בְּכָל אָתֶר פֶּסֶל אֶת
הַרְאָשׁוֹנִים תִּגְנִין וּכְיוֹן. מַה כְּתִיב לְעַיְלָא
בְּפֶרְשַׁתְּאָ דְּבָרָאשִׁית (בראשית ב) וְגַהֲרָר יַוְצֵא מַעֲדָן
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגּוֹן וּמִשְׁמָן יִפְרֹד וּגְנוֹן. הַהוּא גַּהֲרָר דְּגַנְגִיד
וְגַפְיָק וְעַיְלָא לְגַנְגַּתָּא וְאַשְׁקָי לֵיה מַשְׁקָי דְּלָעִילָא
וְעַבְדֵיד לֵיה נִיחָא וְעַבְדֵיד אִיבֵּין וְרַבֵּי וְרַעַיִן. וְהַזָּא בְּרִין
נִיחָא לְכָלָא. וְדָא נִיחָא לֵיה לְגַנְגַּתָּא. וְדָא עַבְדֵיד
נִיחָא בֵּיה (נ"א לְגַנְגַּתָּא. וְגַנְגַּתָּא נִיחָא בֵּיה). בְּמַה דָּאָת אָמֵר (בראשית
ב) בֵּי בּוֹ שְׁבָת. וּבְתִיב, (בראשית ב) וַיַּשְׁבַּת בְּיּוֹם הַשְׁבִיעִי.
וְדָא רְזָא דְּמַלְהָ דָא עַבְדֵיד תּוֹלְדוֹת וְלֹא אַחֲרָא.

תָּא חָזֵי, (כח ב) בְּגֻנוֹנָא דָא נַח לְתַתָּא. קִיְמָא
קְדִישָׁא הָזָה דְּגַמָּא דְּלָעִילָא. וְעַל דָא אָקָרִי

לשון הקודש

לָנוּ? מַיּוֹסֶף. מִשּׁוּם שָׁשֶׁמֶר אֶת בְּרִית
הַעוֹלָם זֶבֶח שְׁנִקְרָא צָדִיק. וְעַל בָּד וְעַמְּדָכְבָּלָם צָדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשֹׁו אֶרְץ.
רַבִּי אַלְעָזֶר אמר, אלה – בְּכָל מֶקֶם
פֶּסֶל אֶת הַרְאָשׁוֹנִים. שְׁגִינּו וּכְיוֹן. מַה
כְּתוּב לְמַעַלָּה בְּפֶרְשַׁת בָּרָאשִׁית? (בראשית
ב) וְגַהֲרָר יַצֵּא מַעֲדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגּוֹן
וּמִשְׁמָן יִפְרֹד וּגְנוֹן. אָתוֹ הַגַּהֲרָר שְׁזַופָּע
וַיַּוְצֵא וְגַבְגָּס לְגַנְגָּס וּמִשְׁקָה אָתוֹ מִהְשַׁקָּה

איש הארץ. וראה אורליפנָא, דהא נה אצטראיך לתייבַה לאתהברא בה. וילקוימא זרעא דבּוֹלָא דכְתִיב לחיות זרע.

מן תיבַה. דא (א) ארzon הברית. נה ותיבַה למתא הבֵי הו בדזגמא (א) דלעילא. נה בתיב ביה ברית דכְתִיב וחקימותי את בריתך אתקו גנו. ועוד דאתקאים ביה ברית לא עיל לתיבותה. דכְתִיב וחקימותי את בריתך יבא אל התיבַה. ובדין זהה תיבַה ארzon הברית. (א) תיבַה נה פלא בגונא דלעילא. ובגין דהאי ברית לעילא הוא עbid תולדות. בגונא דא נה (ד"א למתא) איהו עbid תולדות. בגניין כך (במה דאת אמר) אלה תולדות נה.

נה איש צדיק. הבֵי הוא וכן איז בגונא דלעילא. ועל דא (משלו) יצחק יסוד עולם בתיב. וארעא על דא אתקימת. דהא איהו עמודא דעלמא קיימה

לשון הקודש

נה אצטראיך לATABה לחתבר עמה ולקיים התבַה. ואו היהת התבַה ארzon הברית. (ו) רע של הכל, שבתוב לחיות זרע. מי זו התבַה? עתו ארzon הברית. נה התבַה למטה כה הם במ דגמא וו' שהברית הוא זה למעלה, הוא עשה תולדות. כמו זה נה ולמטה הוא עשה תולדות. משום כך ובמו שנאמרו אלה תולדות נה. הנה איש צדיק, כה הוא בוגדי במ שלםעה. הנה כתוב ברית, שבתוב והקימת את בריתך אתקו. ועוד שהתקים בו ברית לא ניכנס לתיבַה, שבתוב והקימת את בריתך יבא אל

עליה. ומאן איזו דא צדיק. ונח אקרוי צדיק לחתתא. ורוזא (נ"א ר"א) דבלא, את האלים התרחק נח, דייקא, דלא אתפרש מניה לעלמיין. ולמהו הוא באראעא בגונא דלעילא איש צדיק יסודא דעלמא. ברית שלום שלמא דעלמא. איש האדמה ודי. ועל דא (בראשית ז) ונח מצא חן בעיני יי.

תמים היה בדורותיו. מי בדורותיו, אלין אונן דגפכו מניה. הוא אשלים לבלהו. וזהו היה שלים מכלחו. תמים היה דאתיליד מהול דבטיב התהלך לפני ויהיה תמים. בדורותיו ולא בדורין דעלמא דהא מניה גפכו (תולדות בעלמא).

טא היה, נח אהיזי מזמא דאתברי עלמא למחיי בתיבה בחבורא חד ולמיעל בה, ועד לא

לשון הקודש

יסוד עולם. והארץ מתקימת על זה, תמים היה בדורתי, מה זה בדורותיו? שהריה הוא העמוד שהעולם עומד עליו, אלה אותם שיצאו ממנה. הוא השלים את כלם, והוא היה שלם מכלם. תמים היה - שנולד מהול, שברוב הרתקלה לפני ויהיה תמים. בדורתי - ולא בדורות של העולם, שהרי ממנה יצאו ותולדות בעולם).

בא ראה, נח ראי היה מיום שנברא העולם להיות בתבה בחבור אחד להבננס בה, ועד שלא התבררו באחד,

את חברו בחדא לא היה עלמא בדקא יאות, לבדתך מה בתיב, (בראשית ט) ומאללה נפיצה כל הארץ. מה נפיצה. כמה דאת אמר, (בראשית ב) ומשם יفرد. דמתמן אשתבה פרויד ואתבדרו תולדות לכל סטרין ובכל אתר פרגמא חד. בגני בך אלה תולדות נח. אלה וקדאי. דהא יסודא בעלמא איהו דעביד (דף ס ע"א) תולדות לקיימא בארכא. אתה רבי אבא ונש��יה. אמר אריא בחיליה טינרא נקייב ותבר. בך הוא וקדאי. ותא חזי, משיערא דתיבותא אוף גמי הבי הוא.

תוספתא

למה נח נח תרי זמני. אלא כל צדיק וצדיק די בעלמא אית ליה תרין רוחין. רוחא חד בעלמא דין ורוחא חד בעלמא דאתני. והכי תשבח בכלחו צדיקי משה משב, יעקב יעקב, אברהם אברהם, שמואל שמואל, שם שם. בר מיצחק דלא בתיב ביה כמה דכתיב בהו. בגין דיצחק בשעה דארקраб על גבי מדבחה נפקת

לשון הקודש

התבה גם בך זה.

תוספתא

למה נח נח פעמים? אלא כל צדיק וצדיק שבעולם יש לו שתי רוחות - רוח אחת בעולם הזה, ורוח אחת בעולם הבא. וכך תמצא בכל הצדיקים: משה משה, יעקב יעקב, אברהם אברהם, שמואל שמואל, שם שם. פרט ליצחק שלא כתוב בו במו שבותוב בהם, משום שיצחק, בשעה שקריב על גבי המזבח, ושוחר. בך זה בודאי. ובא וראה, משוער

לא היה העולם בראוי. אחר בך מה כתוב? (שם ט) ומאללה נפיצה כל הארץ. מהו נפיצה? כמו שנאמר (שם ט) ומשם יفرد. שמשם נמצא פרוד ותתבורו תולדות לכל האגדים והכל אחד ברגמא אחת. משום בך אלה תולדות נח. אלה וראי. שחרי יסוד העולם הוא שעושה תולדותلكים בארץ. בא רבי אבא נשקו. אמר, אריה בכחו נוקב סלע ושוחר. בך זה בודאי. ובא וראה, משוער

גְּשִׁמְתִּיהָ דְּהוֹת בֵּיהַ בְּהָאֵי עַלְמָא. וּבֵין דָאַתֶּר בֵּיהַ בְּאַבְרָהָם, בָּרוּךְ מְתִיבָּה הַמְתִים תָּבַת בֵּיהַ גְּשִׁמְתִּיהָ דְּעַלְמָא דָאַתֶּי. בְּגַנִּין דָא תְּשִׁבָּח דָלָא יְחִיד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הִיא שְׁמִיהָ אַלְאָ עַל יְצָחָק בְּגַנִּין דָא תְּחַשֵּׁב בְּמַת וְעַל דָא רְמוּקָרָא וְאָמָר (איוב ז) חַן בְּקָדוֹשָׁיו לֹא יַאֲמִין וָנוּ.

דָּבָר אַחֲרָאֵל הַזָּהוֹת בְּגַנִּין דְּהָוָה צְדִיק שְׁבָח לֵיהַ תְּרִי וָמְנִי. תְּמִים הִיא בְּדוֹרוֹתָיו, אָבֶל בְּדָרְבֵינוֹ אַחֲרֵנוֹ אֵינוֹ נְחַשֵּׁב לְכָלּוֹם, בָּמוֹ דָרָא דָאַבְרָהָם וְדָרָא דְמָשָׁה וְדָרָא דְרוּדָה. דָבָר אַחֲרָה חַמִּי מָאֵי עַבְרָה בְּדָרָא דְכָלָהוּ חַיִיבִים, כָּל וְחוֹמָר אַלְוָה הִיא בְּדָרָא דְכָלָהוּ צְדִיקִים: (עד כאן תוספთא)

רַבִּי אַלְעֹזֶר פָּתָח (תהלים מ) לְבּוֹ חֹזֶן מִפְעָלוֹת יְיָ אֲשֶׁר שְׁם שִׁמּוֹת בָּאָרֶץ. הָאֵי קְרָא הָא אַתְּמָר וְאוּקְמָוָה. אָבֶל לְבּוֹ חֹזֶן, מָאֵי חֹזֶן. בָּמָא דָאַת אָמָר, (ישעה כא) חֹזֶות קְשָׁה הַזָּגֶד לֵי. בְּעֻזְבָּדוֹי דְקָדוֹשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא עַבְדִּי, אַתְּגָלִי נְבוֹאָה עַלְאָה לְבּוֹנִי נְשָׁא. אֲשֶׁר שְׁם שִׁמּוֹת, שִׁמּוֹת וְדָאֵי, דָהָא שְׁמָא גְּרִים לְבָלָא.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ יִצְּאָה גְּשִׁמְתוֹ שְׁהִתָּה בּוֹ בְּעוֹלָם הַזָּה. וּבֵין שָׁגָאָמָר בְּאַבְרָהָם בָּרוּךְ מְתִיבָּה הַמְתִים, שְׁבָח אָלְיוֹ גְּשִׁמְתוֹ שֶׁל הַעוֹלָם הַבָּא. מִשּׁוּם זֶה תִּמְצָא שְׁלָא יְחִיד קְדָשָׁו בָּרוּךְ הוּא אֶת שְׁמוֹ אַלְאָ עַל יְצָחָק, מִשּׁוּם שְׁגַחֵשׁ בְּמַת. וְעַל זֶה רְמוּחַתּוּב וְאָמָר (איוב ט) חַן בְּקָדוֹשׁוּ לֹא יַאֲמִין וָנוּ.

דָבָר אַחֲרָאֵל תָּולְדָה, מִשּׁוּם שְׁהִיָּה צְדִיק שְׁבָח אֶתְהוּתּוּ בְּעֵמִים. תְּמִים הִיא בְּדוֹרוֹתָיו, אָבֶל בְּדוֹרוֹת אַחֲרִים אֵינוֹ נְחַשֵּׁב לְכָלּוֹם, בָּמוֹ הָרוּשָׁלָם בְּקָדוֹשָׁיו לְבּוֹנִי אָדָם. אֲשֶׁר שְׁם שִׁמּוֹת - שִׁמּוֹת

בְּתִיב וַיָּקֹרֶא אֶת שְׁמוֹ נֵחַ לֵאמֹר זֶה וְגוּ אַמְּמַאי הֲכָא לֵאמֹר. וְאַמְּמַאי זֶה. אֶלְאָ לֵאמֹר דָּא אַתָּתָּא.

זֶה דָּא צְדִיק. (רמזו במו רקנשא בריך הוא קרא ליה נח גייחא דארעא. לאמר, מאי לאמר. אלא אחר דא קרי ליה נח. ומאן איינו ארעה קריישא. לאמר זה ינחמןו מפעשנו וגנו). עבר ליה קדרשא בריך הוא לתחא בנוונא עלאה) (נ"א זה דָּא צְדִיק ובן נח (לאמר, נח) דָּא צְדִיק. לאמר דָּא נוקבא. בנין דלא מתרפץן דָּא מון דָּא. אמר רבנן יצחק לאמר דָּא ארעה קדישא) (זה אמת) **בְּתִיב הֲכָא זֶה יִנְחַמְּנוּ, וּבְתִיב הַתָּם** (ישעה כה) זֶה יִי קְנוּנוּ לוֹ. זְבַּאיַן אַפְּנֵן צְדִיקִיא דְּרִשְׁמִין בְּרִשְׁמִיו דְּגַוְשְׁבֶּנְקָא דְּמַלְכָא לְמַהְיוּ בְּשִׁמְיוֹתָה רְשִׁימִין וְאַיְהוּ שְׁנֵי שְׁמָהּ בְּאָרְעָא פְּדָקָא יִאָוֹת.

בְּתִיב וַיָּקֹרֶא אֶת שְׁמוֹ נֵחַ. וּבְתִיב, וַיָּקֹרֶא שְׁמוֹ יַעֲקֹב. אַמְּמַאי לֹא בְּתִיב אֶת. אֶלְאָ הַתָּם דְּרִגָּא אַחֲרָא (ר"א ק"א) **וְהַבָּא דְּרִגָּא אַחֲרָא.** (נ"א את, בפה דאת אמר וארא את יי') **בְּדִבְתִּיב,** (ישעה ו) **וְאַרְאָה אֶת יִי. וְאַרְאָה יִי**

לשון הקודש

לאמר זו אַרְצָן הקדושה (זה אמת). כתוב בזאת זֶה יִנְחַמְּנוּ, וככתוב שם (ישעה כה) זֶה ה' קְנוּנוּ לוֹ. אשריהם האדיקים שרשומים ברכשים של חותמת המלך לדירות בשמו רשותים, והוא שם שמות באַרְצָן בראווי. **בְּתִיב וַיָּקֹרֶא אֶת שְׁמוֹ נֵחַ, וּבְתִיב וַיָּקֹרֶא שְׁמוֹ יַעֲקֹב.** למה לא בתרוב את? אלא שם דרינה אחרית (ר"א אהת) ובזאת דרינה אחרית, נ"א את, כמו שנאמר וארא את ה' כבתרוב (שם ו) וארא את ה'. וארא את ה'

ודאי, שהרי השם גורים לפל. **בְּתִיב וַיָּקֹרֶא אֶת שְׁמוֹ נֵחַ לֵאמֹר זֶה וְגוּ,** למה בזאת לאמר? ולמה זה? אלא לאמר זו האשה. זה זה צדיק. רמזו במו שהקדוש ברוך הוא קרא לו נת, מנחת הארץ. לאמר, מה זה אמר? אלא מקום זה קרא לו נת, מי הוא? אַרְצָן הקדושה. לאמר זה ינחמןו מפעשנו וגנו. עשה אותו הקדוש ברוך הוא למשה בגדמא עליונה). (נ"א זה זה צדיק, ובזאת נח (לאמר, נח) זה צדיק. לאמר זו נקבה, משומשלא נברדים זה מזה. אמר רבנן יצחק,